

VIENS NO MUMS

28.02 – 04.05.2025

Ogres Vēstures
un mākslas muzejs
Ogre, Brīvības iela 36

VIENS NO MUMS

VIENAS IŠ MŪSU

ŪKS MEIST

ONE OF US

VIENS NO MUMS

VIENAS IŠ MŪSU / ŪKS MEIST / ONE OF US

Laikmetīgās tekstilmākslas izstāde: Igaunija, Latvija, Lietuva

28.02 – 04.05.2025

Ogres Vēstures

un mākslas muzejs

Ogre, Brīvības iela 36

Participating Artists / Mākslinieki

Group / *Kopa* „Baltos kandys“ (Austē Jurgelionytė-Varnė, Karolina Kunčīnaitė, Miglė Lebednykaitė, Rasa Leonavičiūtė, Laura Pavilonytė-Ežerskiene, Julija Vosyliūtė) and Kaspars Lielgalvis, Egle Ganda Bogdanienė, Liisa Hanvere, Diāna Janušone, Lina Jonikė, Mari-Triin Kirs, Severija Inčirauskaitė Kriaunevičienė, Ieva Krūmiņa Krista Leesi, Gerda Liudvinavičiūtė, Aet Ollisaar, Laima Oržekauskienė, Kadi Pajupuu, Marilyn Piirsalu, Monika Žaltauskaitė Grašienė Žaltė

Curators / Kuratori

Aet Ollisaar, Māris Grosbahs, Monika Žaltauskaitė Grašienė Žaltė

Curatorial Text / Kuratoru teksts

Dr. Odeta Žukauskienė

Scenography / Scenogrāfija

Monika Žaltauskaitė Grašienė Žaltė, Māris Grosbahs

Graphic Designer / Grafiskā dizainere

Kadi Pajupuu

Catalogue Editors / Kataloga redaktori

Aet Ollisaar, Reet Pulk-Piatkowska

Translators / Tulkotāji

Marju Roos, Liina Kinks, Alise Hirša

Text editor / Teksta redakcija

Antra Lezdiņa

Technical realization / Tehniskā realizācija

Nils Mīkelsons, Guntars Andersons, Māris Grosbahs

Photos / Fotogrāfijas

Modestas Ežerskis, Hedi Jaanisoo, Lisette Laanoja, Kaspars Lielgalvis, Francesco Rosso, Heino Prunsvelt, Jūri Seljamaa, Andrus Kannel, Marilyn Piirsalu, authors

Organized by: Ogre History and Art Museum

Organizē Ogres Vēstures un mākslas muzejs

Supporters: Ogre County Municipality, Eesti Kultuurkapital, Kõrgem Kunstikool Pallas, Vilnius Academy of Arts, Art Academy of Latvia, Ogre History and Art Museum

Atbalstītāji: Ogres novada pašvaldība, Viļņas Mākslas akadēmija, Igaunijas Kultūrkapitāla fonds, Eiropas kultūras galvaspilsēta Tartu 2024, Pallas Lietišķo zinātņu universitāte, Latvijas Mākslas akadēmija

This event was part of the Tartu 2024 European Capital of Culture programme, which was expanded in Ogre. Šī izstāde bija daļa no Tartu 2024 Eiropas kultūras galvaspilsētas programmas, kas tika paplašināta Ogrē.

KÕRGEM
KUNSTIKOOL
PALLAS

Tartu 2024
Euroopa kultuuripealinn

Latvijas Mākslas
akadēmija

Photo Lisette Laanoja

Contents

One of Us. <i>Dr. Odeta Žukauskienė</i>	7
Viens no mums. <i>Dr. Odeta Žukauskienė</i>	9
Kopa "Baltos kandys" (Baltās kodes)	12
Egle Ganda Bogdaniene	18
Liisa Hanvere	22
Diāna Janušone	26
Lina Jonikė	30
Mari-Triin Kirs	34
Severija Inčirauskaitė Kriaunevičienė	38
Ieva Krūmiņa	46
Krista Leesi	50
Gerda Liudvinavičiūtė	54
Aet Ollisaar	60
Laima Oržekauskienė	66
Kadi Pajupuu	74
Marilyn Piirsalu	76
Monika Žaltauskaitė Grašienė Žaltė	80

Dr. Odeta Žukauskienė

One of Us

The main idea of the exhibition “One of Us” is to disclose the participation of nonhumans in our human world. This would require closer attention to other species, animals, plants, other organisms, and landscapes, as well as produced things, cloths, and environments, treating them as significant “actants” or subjects. And it would also require attention to the power of materials (textiles) that bind us together, entangle each of us with non-human organisms in the textured world.

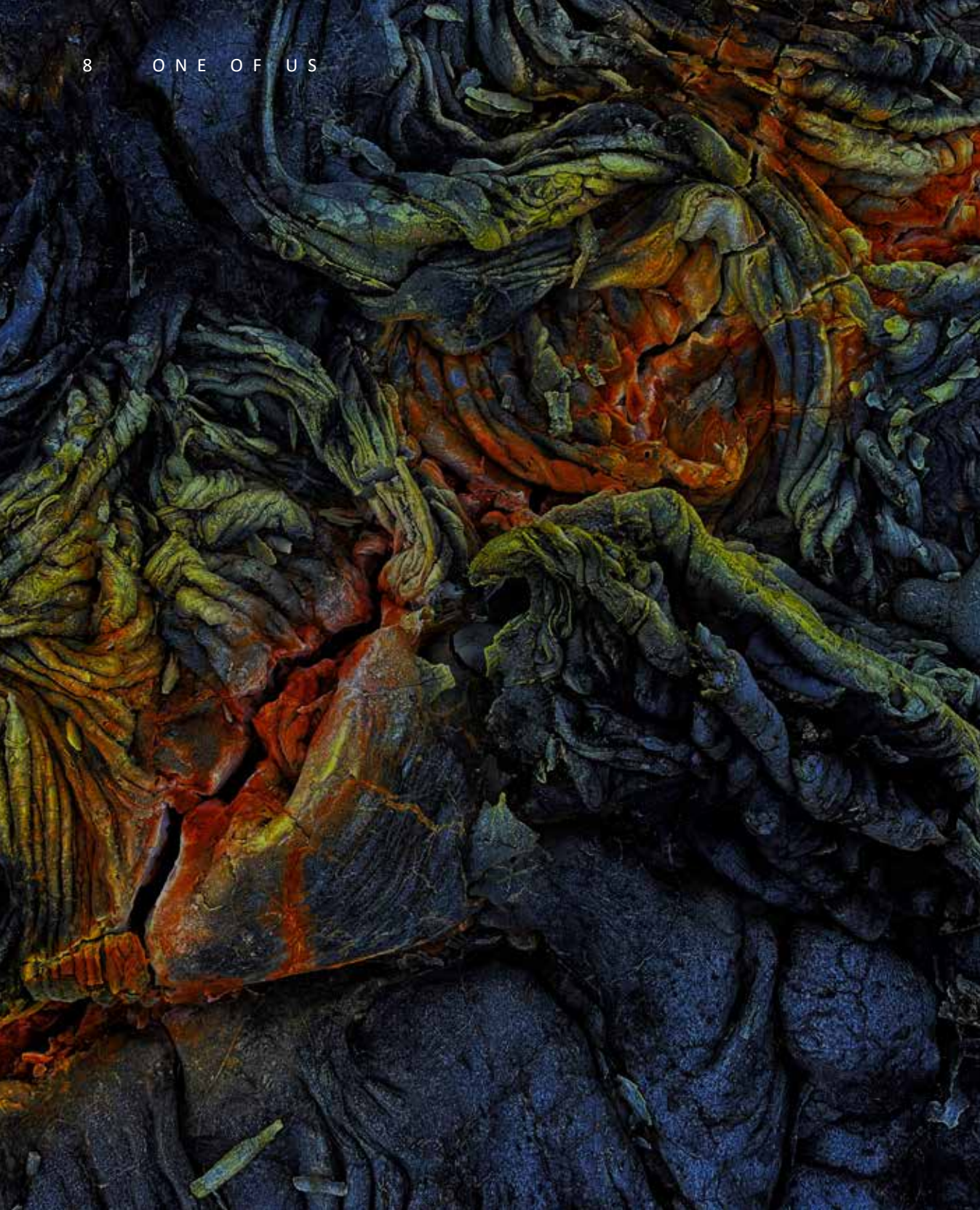
The exhibition is centered on how to forward the understanding of the *more-than-human world* through contemporary textile artworks and workshops to enhance awareness of the dynamic human and more-than-human relations, eco-sensitivity, entangled sustainability, and new ways of imagining life. It responds to the urgent discourse of the Anthropocene and merges into the *Material turn* that is basically post-anthropocentric and post-humanist. Contemporary textile art is particularly sensible to natural and manufactured

materials and bodies, showing that an active material, matter, and mattering is “trans-corporeal” and is the very substance of ourselves and others. Artists from Lithuania and Estonia are invited to rethink our relationship with ecosystems (plants and forest, soils, and waters), natural and social environments, materials and cloths, the social and personal sphere, techniques, and technologies, experimenting with objects that our lives are intertwined with. Renowned and emerging artists offer new “living” materials (from fungi and algae), reflect on human-nonhuman interactions, more-than-human clothing systems and shifting cosmologies, promoting more sustainable forms of life. They radically rethink materiality and the very “stuff” of bodies and natures; inviting us to *reset* our perception and *restart* our approach and vision.

In the context of the program of the European Capital of Culture Tartu 2024 the exhibition also seeks to *re-localize* the global. It aims to reveal

that we are always situated in a place and experience the world locally. Thus, some of the invited artists practice “sensory ethnography” and remained of traditional knowledge. The localized perspective encourages revitalization of what has been left out of our local cultural stories about our connections to nature and human relations to nonhuman Others. “Taking care of non-humans,” is the motto of the exhibition. It raises a question: what aesthetic, ethical or political positions emerge from the movement across human and more-than-human flesh, materials, and environments? Textile artworks disclose the material interconnectedness of more-than-human bodies and probe more-than-human *entanglements*, which are the effects of the fusion of the present material connections embedded in their past histories, but also tapping into the future.

Dr. Odeta Žukauskienė
Art Critic

Viens no mums

Laikmetīgās tekstilmākslas izstāde: Igaunija, Latvija, Lietuva

Izstādes “Viens no mums” ideja ir atklāt ne—cilvēku līdzdalību cilvēku pasaulē. Tas nozīmē pastiprinātu uzmanību pievērst citām sugām, dzīvniekiem, augiem un ainavām, kā arī ražotām lietām, audumiem un videi, uzskatot tos par nozīmīgiem “spēlētājiem” jeb subjektiem. Un tas pievērš uzmanību arī materiālu (tekstila) spēkam, kas mūs saista kopā, faktūru pasaulē katru no mums savijot ar ne—cilvēciskiem organismiem.

Izstādes centrā ir jautājums, kā ar laikmetīgās tekstilmākslas darbu palīdzību veicināt izpratni par dinamisko attiecību pasauli, kas ir vairāk nekā cilvēks, par ekoloģisko jūtīgumu, iepinušos ilgtspēju un jauniem dzīves iztēles veidiem. Mākslinieku darbi reaģē uz aktuālo antropocēna diskursu un iekļaujas materiālajā pagriezienā, kas būtībā ir postantropocentrisks. Mūsdienu tekstilmāksla īpaši jūtīgi darbojas ar dabiskiem un rūpnieciski ražotiem materiāliem un tēliem, parādot, ka aktīvs materiāls, tā būtība un vieliskums ir pārļaicīgs.

Mākslinieki no Igaunijas, Latvijas un Lietuvas pārvērtē mūsu attiecības ar ekosistēmām (augiem un mežiem, augsni un ūdeņiem), dabisko un sociālo vidi, materiāliem un audumiem, tehnikām un tehnoloģijām, eksperimentējot ar objektiem, ar kuriem cieši saistīta mūsu dzīve. Mākslinieki piedāvā jaunus “dzīvos” materiālus, reflektē par mijiedarbi “cilvēks cilvēkam”, ģērbšanās sistēmām un mainīgajām kosmoloģijām, veicinot ilgtspējīgākas dzīves formas. Viņi pārskata materialitāti un pašu ķermeņu un dabas “lietu”, aicina no jauna pārvērtēt mūsu uztveri un restartēt mūsu pieeju un redzējumu.

Mūsdienu dzīves kontekstā izstāde cenšas pārlokalizēt globālo. Tās mērķis ir atklāt, ka mēs vienmēr atrodamies noteiktā vietā un pasauli piedzīvojam lokāli. Tādējādi daži no māksliniekiem praktizē “sajūtu etnogrāfiju” un atgādina par tradicionālajām zināšanām.

“Rūpēties par ne—cilvēkiem” — tāds ir izstādes moto. Tekstilmākslas darbi

atklāj un pēta ko vairāk par cilvēku ķermeņu materiālo savstarpējo saikni, kas ir tagadnes materiālo saikņu saplūšanas sekas, sakņojas to pagātnes vēsturē un vienlaikus ieplūst nākotnē.

Teksta autore — mākslas kritiķe
Dr. Odeta Žukauskiene

Standing from the left / No kreisās puses stāv: Laima Oržekauskienė, Ambassador Extraordinary of Lithuania Raimonda Murmokaitė, Gerda Liudvinavičiūtė, Severija Inčirauskaitė Kriaunevičienė, Mari-Triin Kirs, Marilyn Piirsalu, Kadi Pajupuu, Aet Ollisaar, Odeta Žukauskienė, Rector of Pallas UAS / Pallas universitātes rektors Piret Viirpalu, Kaspars Lielgalvis, Miglė Lebednykaitė, Karolina Kunčīnaitė, Krista Leesi, Lina Jonikė

First row from the left / Pirmā rinda no kreisās puses: Reet Pulk-Piatkowska, Madis Liplap, Laura Pavilonytė-Ežerskienė, Monika Žaltauskaitė Grašienė Žaltė, Austē Jurgelionytė-Varnē, Julija Vosyliūtē

Kopa “Baltos kandys” (Baltās kodes):

Austē Jurgelionytė-Varnė, Karolina Kunčīnaitė, Miglė Lebednykaitė, Rasa Leonavičiūtė, Laura Pavilonytė-Ežerskienė, Julija Vosyliūtė un Kaspars Lielgalvis

Group „Baltos kandys“

The group Baltos kandys (white moths in Lithuanian) has been shaping the discourse of contemporary textiles with its collaborative art strategies for more than 26 years, combining installations, textile objects, video art, performance and photography. Performative textiles in the group's activities become a pretext for promoting ecological self-awareness and questioning consumerism, as well as for deepening intercultural connections, presenting the traditional craft as relevant today and giving it a distinct shape using contemporary art practices. Baltos kandys base their group's activities and creative strategy on the example of the original community that came from distant nomadic lands, where the archaic worldview and sustainable behavior are still alive. Therefore, from the very beginning of their creative path, the “moths” have been admiring the nature and properties of wool as a material and using it to create various sculptural and planar artefacts. At the same time, the ritualistic behavior that translates into the modern language of performative art captured in videos modernizes the traditions.

Kopa “Baltos kandys” (Baltās kodes)

Kopa *Baltos kandys* (“baltās kodes” lietuviešu valodā) jau vairāk nekā 26 gadus ar savām sadarbības mākslas stratēģijām, apvienojot instalācijas, tekstila objektus, videomākslu, performanci un fotogrāfiju veido mūsdienu tekstila diskursu. Kopas aktivitātēs performatīvās tekstilijas kļūst par ieganstu izpratnes par ekoloģiju veicināšanai un konsumerisma jeb patērnieciskuma apšaubīšanai, kā arī starpkultūru attiecību veicināšanai, aktualizējot tradicionālo amatniecību un ar laikmetīgās mākslas prakses palīdzību piešķirot tai savdabīgu formu. Kopas *Baltos kandys* darbības un radošās stratēģijas pamatā ir paraugs no pirmatnējās kopienas, kas nākusi no tālām nomadu zemēm, kur joprojām ir sastopama un aktuāla un arhaiskā pasaules uzskatu sistēma un uz ilgtspējību vērsta domāšana. Tādēļ jau no sava radošā ceļa pirmsākumiem “kodes” ir apbrīnojušas vilnas kā materiāla dabu un īpašības, izmantojot vilnu dažādu skulpturālu un plakņu artefaktu veidošanā. Tajā pašā laikā video formātā tvertā rituālā darbība, kas pārvēršas mūsdienu performatīvās mākslas valodā, kalpo kā tradīcijas modernizētājs.

To Forest...

Mežā

2007–2024

installation from felt objects,
photo Kaspars Lielgalvis

Filca objektu instalācija 1 x 1 m un 3 gabali fotogrāfijas, 2007-2024.

Fotogrāfs Kaspars Lielgalvis (Latvija)

*Once walking here,
you found your eyes would ache:*

*The forest would your soul
so merry make,*

*Your heart so glad
you wondered in surprise:*

Where am I – in a wood or Paradise?

“The Forest of Anyksčiai”
by Antanas Baranauskas

(Translation by Peter Tempest)

Kādā gājienā tu sajuti acis graužam:
Mežs ieskautu tavu dvēseli maigumā,
Tavas sirds gaišumā, tu padevies
izbrīnam:

Kur esmu es – mežā vai Debesu
Valstībā?

“Anīkšču mežs” - Antanas Baranauskas

(Lietuviešu dzeju angļu valodā tulkojis Pīters
Tempests, no angļu valodas latviešu valodā
tulkojusi Alise Hirša)

Lithuania is known as a land of forests; numerous mythical forest creatures are mentioned in Lithuanian folklore. People used to offer them the first mushroom or berry they picked. Customs based on the archaic life of gathering speak of people's respect for Nature and harmony with the surrounding world. Forest plays a very important part in the mythology of different nations as a sacred and mysterious place that provides shelter and protection. The felted forest floor mirrors the rich flora of woods; creating uncanny patterns of forest paths, where symbols and signs of different times and civilizations meet. The possibility of wandering through the symbolic course of forest invites spectators to experience and meditate on the visual projections. The installation contraposes to destructive industry and aspires to harmonize the relationship between contemporary human and nature. Every time, the installation is adjusted to the exhibition space – the forest floor is put together from multiple felted elements creating a new whole.

Lietuva izsenis ir pazīstama kā zeme ar mežiem, svētkokiem, bērzu birzīm, ozolu un liepu audzēm, kur pēc nostāstiem un teikām ņudzējuši klejojošie rēgi, upes gari un priežu mežu dvēselītes,

laumiņas un raganas, dievību dēli un meitas. Lietuviešu folklorā minēti dažendažādi meža aizbildņi. Cilvēki mēdza viņiem piedāvāt pirmās sevis salasītās sēnes un ogas. Paražas, kas balstītas arhaiskajā lasīšanas/vākšanas praksē, liecina par cilvēku bijību pret dabu un esību harmonijā ar apkārtējo pasauli. Mežs ieņem ļoti nozīmīgu lomu dažādu tautu mitoloģijā kā svēta un noslēpumaina vieta, kas sniedz patvērumu un aizsardzību. Tā ir pasaulīgām kaislībām neaizsniedzama vieta, dvēseles un iekšējās dzīves greznības simbols. Meža zemsedze, kas filcēta kā sūnas, zāle, krūmāji, lapas un skujujas, atspoguļo bagātīgo mežu floru, neparastie meža taku raksti tiek veidoti kā nezūdoša semantiskā spēka centrs, kur satiekas dažādu laiku un civilizāciju simboli un zīmes. Iespēja doties dažādos uz dažādām pusēm, individuāli izbaudīt mežam raksturīgo virzību aicina ikvienu skatītāju piedzīvot un apcerēt vizuālās projekcijas. Mākslas instalācija kā pretstats mūsdienu destruktīvajai industrijai tiecas harmonizēt attiecības starp mūsdienu cilvēku un dabu. Katru reizi darbs “Mežā...” (*Miškan...*) tiek spontāni pieskaņots ekspozīcijas vietai – meža zemsedze dažādos veidos tiek salikta no vairākiem filca elementiem, un darba kopums tiek organizēts kā no jauna.

Egle Ganda Bogdaniene ¹⁹⁶²

Eglė Ganda Bogdaniene is a visual artist, professor of Vilnius Academy of Arts, chairwoman of Lithuanian Artists' Association, Honorary Doctor of Fine Arts in Textiles and Fashion at Borås University (Sweden), member of the executive committee of the International Association of Art Europe. She actively participates in contemporary art exhibitions and projects in Lithuania and worldwide, writing publications, academic papers, working as curator and expert of art study programs. Both in her art and academic work, she goes beyond the bounds of traditional textiles. Conceptual ideas are a driving force of endless experiments. Her artworks have been widely recognized and awarded in numerous exhibitions and competitions. She has had 30 solo and more than 200 group exhibitions throughout Lithuania, USA, United Kingdom, France, Germany, Poland, Dominican Republic, Sweden, Latvia, Estonia, Taiwan, etc.

Eglė Ganda Bogdaniene ir vizuālā māksliniece, Viļņas Mākslas akadēmijas profesore, Lietuvas Mākslinieku asociācijas priekšsēdētāja, Burosas Universitātes (Zviedrija) Tēlotājmākslas goda doktore tekstilizstrādājumu un modes jomā, Eiropas Starptautiskās Mākslas Asociācijas izpildkomitejas locekle. Viņa aktīvi piedalās laikmetīgās mākslas izstādēs un projektos Lietuvā un pasaulē, rakstot publikācijas, akadēmiskos rakstus, strādājot par mākslas studiju programmu kuratori un eksperti. Gan savā mākslā, gan akadēmiskajā darbā viņa kāpj pāri tradicionālā tekstila robežām. Konceptuālās idejas ir dzinulis nebeidzamiem eksperimentiem. Viņas darbi ir plaši atzīti un apbalvoti daudzās izstādēs un konkursos. Viņai ir bijušas 30 personālizstādes un vairāk nekā 200 grupu izstādes Lietuvā, ASV, Lielbritānijā, Francijā, Vācijā, Polijā, Dominikānas Republikā, Zviedrijā, Latvijā, Igaunijā, Taivānā un citviet.

Current affairs' 23: Freedom and War

Video document: July 3, LTQ23
Contemporary Art Quadrennial.
Communities. Vilnius.

The performance “Freedom and War” was launched on July 3rd 2023 in Vilnius in cooperation with the Quadrennial of Lithuanian Contemporary Art, organized by Lithuanian Artist’s Association. The opening of the Quadrennial took place between two radically different events reflecting current affairs. These are the LGBTQ+ Community March “Vilnius Pride 2023: we’re still going” held in Vilnius on July 1st and the NATO Summit Vilnius 2023 held in Vilnius on July 7th, which was deliberating increasing support for Ukraine, suffering from the Russian invasion, and also strengthening NATO’s collective defense. During the performance, live sculptures of Freedom and War wandered around the city like

intoxicated ghosts, symbolizing the emotional dynamics and tension of the era. Artistic creation is increasingly becoming a medium for representing current social, cultural and political problems. It encourages rethinking issues of everyday, reveals solutions and might lead to societal transformations. Contemporary art has fundamentally changed the concept of the connection between art and life, focusing on the disappearing boundaries between aesthetic and everyday experiences. Although the “truth” exhibited by artists is not always comfortable, it is a critical declaration of the creative community.

Aktuālie notikumi' 23: Brīvība un Karš

Videodokuments: 3. jūlijs, LTQ23
Laikmetīgās mākslas kvadriennāle.
Kopienas. Viļņa.

Performance “Brīvība un Karš” tika atklāta 2023. gada 3. jūlijā Viļņā sadarbībā ar Lietuvas Laikmetīgās mākslas kvadriennāli, ko organizē Lietuvas Mākslinieku asociācija.

Kvadriennāles atklāšana notika divu radikāli atšķirīgu notikumu vidū, kas atspoguļoja tobrīd aktuālos notikumus. Šie notikumi ir 1. jūlijā notikušais LGBTQ+ kopienas gājiens “Vilnius Pride 2023: we’re still going” (*Viļņas Prides 2023: mēs joprojām ejam*) un 7. jūlijā notikušais NATO samits “Vilnius 2023” (*Viļņa 2023*), kurā tika apspriesta atbalsta palielināšana no Krievijas iebrukuma cietušajai Ukrainai, kā arī NATO kolektīvās aizsardzības stiprināšana.

Performances laikā kā apreibuši spoki pa pilsētu klīda *dzīvas Brīvības un Kara skulptūras*, simbolizējot laikmeta emocionālo dinamiku un spriedzi.

Mākslinieciskā jaunrade arvien biežāk kļūst par starpnieku aktuālu sociālo, kultūras un politisko problēmu atspoguļošanā. Tā mudina pārdomāt ikdienas problēmas, meklēt risinājumus un pat raisīt pārmaiņas sabiedrībā.

Laikmetīgā māksla ir fundamentāli mainījusi priekšstatu par mākslas un dzīves savstarpējo saikni, fokusējoties uz zūdošajām robežām starp estētisko un ikdienas pieredzi. Lai gan mākslinieku rādītā “patiesība” ne vienmēr ir ērta, tā ir kritiskais atzinums no radošās kopienas.

E G L E G A N D A B O G D A N I E N Ē

Liisa Hanvere 1992

Liisa Hanvere is a textile artist, designer and tailor who lives and works in Tartu. She graduated from Pallas University of Applied Sciences, Department of Textiles in 2024 (BA). In 2023, she successfully participated in the product competition organized by the Estonian Folk Art and Craft Union and Pallas UAS and was nominated for the Young Estonian Textile Artist of the Year award. Last year, she also participated in the “Mapping” exhibition in Ireland. Hanvere is an artist with a sensitive mind who knows how to convey ideas clearly and with simple means. She is interested in the changing world, the environment, the human body and memories.

Liisa Hanvere ir tekstilmāksliniece, dizainere un drēbniece, kas dzīvo un strādā Tartu. 2024. gadā viņa absolvēja Pallas Lietišķo zinātņu universitātes Tekstilizstrādājumu nodaļu (BA). 2023. gadā viņa veiksmīgi piedalījās Igaunijas Tautas mākslas un amatniecības savienības un Pallas universitātes rīkotajā produktu konkursā un tika nominēta Igaunijas Gada jaunā tekstilmākslinieka balvai. Pērn viņa piedalījās arī izstādē “Mapping” Īrijā. Hanvere ir mākslinieks ar jūtīgu uztveri, kurš zina, kā skaidri un, izmantojot vienkāršus līdzekļus, pasniegt savas idejas. Viņu interesē mainīgā pasaule, vide, cilvēka ķermenis un atmiņas.

Poor Man's Coat
Nabadzīgā cilvēka kažoks
2022

Pallas UAS exhibition project, supervisor Maryllis Teinfeldt-Grins
freehand machine embroidery / sheepskin coat, viscose embroidery thread
Mašīnizšūšana brīvrokas tehnikā, aītādas kažociņš, viskozes izšūšanas diegi
110 x 110 cm

Poor Man's Coat Nabadzīgā cilvēka kažoks

During recent years the whole of Estonia's surface elevation has been mapped via aerial laser scanning (LiDAR). The coat here has been modified according to a map section of a forest massif (6 km²) where the yearly changes in the elevation i.e., the decline of forest area is visible. Different colored threads represent the specific years of LiDAR mapping. There is a saying that the forest is the poor man's coat. But what happens when the fur of the "coat" is razed or there are holes cut into it?

Izmantojot aerolazerskenēšanu (LiDAR), aizvadīto gadu laikā Igaunijā ir kartēts visas tās virsmas reljefs. Šis kažoks ir pārveidots pēc meža masīva (6 km²) kartes daļas, kurā redzamas ikgadējās reljefa izmaiņas, t. i. meža platības samazināšanās. Dažādie krāsainie pavedieni apzīmē konkrētus LiDAR kartēšanas gadus. Igaunijā ir teiciens, ka mežs ir nabadzīgā kažoks. Bet kas notiek, kad "kažoks" nodilst vai kad tajā tiek izplēsti robi?

Diāna Janušone 1980

Diāna Janušone studied in the Textile Art subfield of the Department of Visual Arts at the Art Academy of Latvia, where she obtained a Bachelor's degree (2012), as well as in the Sculpture subfield of the Department of Visual and Plastic Arts, where she earned a Master's degree (2014).

The artist's works often stem from personal reflections on the nature of human existence, encompassing the exploration of identity values and life purpose. Learning to be is a lifelong endeavor that involves facing

challenges, adapting to changes, and continually striving for personal growth and fulfillment.

An integral part of the creative process is technical exploration, experiments with materials, and the acquisition of new means of expression.

Diāna Janušone studējusi Latvijas Mākslas akadēmijas Vizuālās mākslas nodaļas Tekstilmākslas apakšnozarē, kur ieguvusi bakalaura grādu (2012), kā arī Vizuāli plastiskās mākslas nodaļas Tēlniecības apakšnozarē,

kur ieguvusi maģistra grādu (2014). Mākslinieces darbi bieži balstās personīgās pārdomās par cilvēka eksistences būtību, kas ietver identitātes vērtības un dzīves mērķa izpēti. Mācīšanās būt – tas ir mūža darbs, kas prasa saskarsmi ar izaicinājumiem, pielāgošanos pārmaiņām un nepārtrauktu ticību pēc personīgās izaugsmes un piepildījuma. Radošā procesa neatņemama sastāvdaļa ir tehniskie meklējumi, eksperimenti ar materiāliem un jaunu izteiksmes līdzekļu apguve.

DIĀNA JANUŠONE

Bucha (A City in Ukraine) **Buča (pilsēta Ukrainā)**

2023

acrylic/wool yarn

akrila/vilnas dzija

195x100 cm

The idea for the work arose from the tragic events in the Ukrainian city of Bucha at the beginning of Russia's invasion and the inhumanities that took place there. The author asks herself how scars—both physical and psychological—shape our perception of ourselves and our place in the world. She encourages philosophical reflections on the complex interplay between the body, memory, and the search for meaning in human existence. What consequences will these events in Ukraine leave behind, and what scars will they carve into our consciousness?

Darba ideja radusies, balstoties uz traģiskajiem notikumiem Ukrainas pilsētā Bučā Krievijas iebrukuma sākumā un tur piedzīvotajām necilvēcībām. Autore sev uzdod jautājumu par to, kā rētas – gan fiziskas, gan psiholoģiskas – ietekmē mūsu uztveri par sevi un savu vietu pasaulē. Viņa rosina filozofiskas pārdomas par sarežģīto mijiedarbību starp ķermeni, atmiņu un jēgas meklējumiem cilvēka eksistencē. Kādas sekas atstās šie notikumi Ukrainā, un kādas rētas tie iecirtīs mūsu apziņā?

Lina Jonikė 1969

Most of my works play the first chord of textiles, which are combined with photography. TEXTILE emerges as the history of cloth, as a means of covering, ritual tool or plastic material. I create large format works in collaboration with professional photographers. I deeply cherish the history of my country and the traditions of its people. I cherish this heritage not only in my daily life, but it also provides an inexhaustible source of inspiration for my work. When I come up with an idea, I can carry it in my head for a couple of years before it is transferred to a material format. The technological aspect of my work is also important. Photography combined with embroidery – this defines my image as a creator. When embroidering, I paint and draw with threads. I think the blood of a textile artist runs in my veins. Creativity guides my life - when I create, I feel alive.

Lielākā daļa manu darbu koncentrējas uz tekstilizstrādājumu un fotogrāfijas apvienošanu. TEKSTILS izpaužas kā drānas vēsture, kā segšanās rīks, rituāls instruments vai plastmasas materiāls. Lielformāta darbus es veidoju sadarbībā ar profesionāliem fotogrāfiem. Es ļoti loloju savas valsts vēsturi un tās ļaužu tradīcijas. Šo mantojumu es nemitīgi atsaucu atmiņā ne tikai savās ikdienas gaitās – tas ir arī mana darba neizsīkstošās iedvesmas avots. Kad man rodas kāda ideja, es varu to turēt savā prātā pat vairākus gadus pirms tā iegūst materiālu veidolu. Liela nozīme ir arī mana darba tehnoloģiskajam aspektam. Fotogrāfija apvienojumā ar izšuvumu – tieši tas raksturo manu radošo tēlu. Kad izšuju, es krāsoju un zīmēju ar diegiem. Es apzinos, ka manās dzīslās rit tekstilmākslinieka asinis. Radošums vada manu dzīvi, – kad es radu, es jūtos dzīva.

www.linajonike.lt

@linajonike

My Beloved Ones
Mani mīļie

2016 – 2024

digital print, beads stitching, embroidery / 14 pieces
digitālā druka, pērlišu šūšana, izšuvumi / 14 gabali

My Beloved Ones Mani mīļie

In a hurrying world, we are just its little particle of dust. However, this does not prevent us from creating an exclusive, individualized miniature world: from spotlighted moments, moments of unexpected thoughts, memories or, finally, from the trivia gathered in the journey of life. And suddenly one can realize that all of it is a treasure, especially in an emotional sense. That it is something, what one must tell others, as if it were to acquire a new value, and create a new world, albeit a small one. With such thoughts, I started a series of miniatures “My Beloved Ones”. As a base I used pictures printed on textile and stitched them with beads.

Steidzīgajā pasaulē mēs esam tikai maza tās putekļu daļiņa. Tomēr tas neliedz mums radīt savu neatkārtojamo, individualizēto miniatūru pasauli, kas veidota no spilgtākajiem mirkļiem, negaidītu domu uzplaiksnījumiem, atmiņām vai, visbeidzot, no dzīves līkloču sagādātajiem niekiem. Un pēkšņi cilvēks var apjaust, ka tie visi ir dārgumi, jo īpaši sajūtu līmenī. Tie kļūst par ko tādu, ar ko jādalās ar citiem, tādējādi piedēvējot tiem jaunu vērtību un radot jaunu – kaut arī mazu – pasaulīti. Ar šo ideju es aizsāku miniatūru sēriju “Mani mīļie”. Kā pamatu izmantoju uz auduma novietotas bildes un ar rokām šuju pērlītes.

Mari-Triin Kirs 1990

Mari-Triin Kirs is a textile artist and designer who lives and works in Tartu. She graduated Pallas University of Applied Sciences in 2019 (BA, textile) and Estonian Academy of Arts in 2023 (MA, textile design) and has been working as a lecturer at Pallas University of Applied Sciences since 2020. Her works include creative hand-woven fabrics, in which she uses local bast materials that are often hand-made by herself. In the last two years, she has participated in the international program Weave Up! (linen team), which combines local textile production, culture and designers in France and Lithuania.

Mari-Triin Kirs ir tekstilmāksliniece un dizainere, kas dzīvo un strādā Tartu. 2019. gadā viņa absolvēja Pallas Lietišķo zinātņu universitāti (BA tekstils) un 2023. gadā Igaunijas Mākslas akadēmiju (MA, tekstila dizains), un kopš 2020. gada viņa strādā par pasniedzēju Pallas Lietišķo zinātņu universitātē. Viņas darbi ietver radošus ar rokām austus audumus, kuru veidošanā viņa izmanto vietējos lūku šķiedru materiālus, kas bieži vien ir pašas rokām darināti. Pēdējo divu gadu laikā viņa ir piedalījusies starptautiskajā programmā Weave Up! (linu komandā), kas apvieno vietējo tekstilizstrādājumu ražošanu, kultūru un dizainerus Francijā un Lietuvā.

MY LINUM

2023 EAA

weaving / linen grown, processed, spun and woven by author
Aušanas tehnika. Autora audzēts, apstrādāts, vērts un austs lins,
apmēram 200 x 200 cm. 2019-2024.

Supervisors / Darba vadītāji: Kārt Ojavee, Katrin Kabun

MY LINUM

Flax seeds are sowed, plants harvested-retted-scutched, fibers hackled-spun, yarn washed-woven. The created fabric is sparse, plain and small. I had no knowledge of how to prepare the soil, and this is why the plants didn't grow well. I didn't know how to spin, prepare the yarn and weave it properly. I am also sparse, plain and small. Nevertheless, I feel every part of this fabric in my fingers. It is fulfilling.

Linu sēklas iesēj, augus novāc-
iemērc-izsit, šķiedras sašķeļ-savērpj,
dziju mazgā-auž. Izveidotais audums
ir pieticīgs, vienkāršs un mazs. Man
nebija zināšanu, kā sagatavot augsni,
un tāpēc lini neauga labi. Es nezināju
nedz to, kā pareizi vērpt, nedz to,
kā sagatavot dziju un aust. Arī es
esmu pieticīga, vienkārša un maza.
Neskatoties uz to, katru šī auduma
daļiņu es izjūtu savos pirkstos. Tas
liek man justies gandarītai.

Severija Inčirauskaitė Kriaunevičienė 1977

Severija Inčirauskaitė-Kriaunevičienė is a Lithuanian textile artist well-known in the international artistic arena, professor at the Department of Textile Art and Design at the Vilnius Academy of Arts. She has won many awards, and her works have been acquired by significant art and design museums: Design Museum Rohsska (Gothenburg, Sweden), Mo Museum (Vilnius, Lithuania), Leicester Art Museum (United Kingdom), Museum of Civilization (Quebec, Canada), Contemporary Art Center/Musdienu Makslas Centras (Riga Latvia) and private art collectors. The author's works were displayed in exhibitions along with such famous artists as Andy Warhol, Jeff Koons, Erwin Wurm, Marina Abramovich, Damien Hirst, Jenny Holzer, Daniel Firman, Banksy etc.

Severija Inčirauskaitė-Kriaunevičienė ir starptautiskajās mākslas aprindās labi pazīstama lietuviešu tekstilmāksliniece, Viļņas Mākslas akadēmijas Tekstilmākslas un dizaina katedras profesore. Viņa ir ieguvusi daudzus apbalvojumus, un viņas darbus ir iegādājušies ietekmīgi mākslas un dizaina muzeji: Dizaina muzejs Rohsska (Gēteborga, Zviedrija), Mo muzejs (Viļņa, Lietuva), Lesteras Mākslas muzejs (Apvienotā Karaliste), Civilizācijas muzejs (Kvebeka, Kanāda), Laikmetīgās mākslas centrs/Mūsdienu mākslas centrs (Rīga, Latvija) un privātie mākslas kolekcionāri. Autores darbi tika izvietoti izstādēs kopā ar tādiem slaveniem māksliniekiem kā Endijs Vorhols, Džefs Kūns, Ervīns Vurms, Marina Abramoviča, Demjens Hērsts, Dženija Holzere, Daniels Fīrmens, Benksijs un citi.

A Path Stewn with Roses

Rozēm nokaisīta taka

2008

drilling, cross-stitching / original "Volkswagen Golf 2" car details, cotton / 3 pieces

Orģināla "Volkswagen" auto detaļa, kokvilna. Krustdūriens, urbšana.

A Path Strewn with Roses

Rozēm nokaisīta taka

The series of works was created more than 15 years ago as a reaction to the problem of speeding and road accidents. In 2008-2009, Lithuania was among the European leaders in terms of the number of people killed in road accidents. Embroidered floral patterns are references to flowers left at the places of deadly accidents. In 2016, the installation was shown in the project "Dismaland" (Great Britain) curated by the famous street artist Banksy.

Instalācija "Rozēm nokaisīta taka" tika izveidota no autodaļām, kas ņemtas no 2008.-2009. gadu laikposmā notikušām letālām autoavārijām. Lietuvai tobrīd bija viens no sliktākajiem ceļu satiksmes negadījumos bojāgājušo rādītājiem visā Eiropas Savienībā. Ziedu raksti, kas izšūti uz mašīnu daļām, ir atsauce uz plastmasas ziediem, kas tradicionāli tiek nolikti šādu negadījumu vietās. 2016. gadā instalācija tika demonstrēta slavenā ielu mākslinieka Benksija (Banksy) kūrētajā projektā "Dismaland" (Lielbritānijā).

A Path Strewn with Roses
Rozēm nokaisīta taka

Ieva Krūmiņa 1964

Ieva Krūmiņa has studied textile art at the Art Academy of Latvia. Alongside her creative work, she works at the Art Academy of Latvia as a professor in the Department of Textile Arts.

Ieva has participated in triennial and biennial exhibitions in many countries around the world, and had solo exhibitions in Latvia and abroad. Ieva's work is in museum and private collections, and she has received several awards for both- textile and book design.

Ieva: "Art still offers new dimensions of density. And it turns out that what interests me most, is how to show things that are hard to put into words, about ourselves, about all of us, who each create an infinitely saturated space of stories, events and memories around us."

Ieva Krūmiņa studējusi tekstilmākslu Latvijas Mākslas akadēmijā. Paralēli radošajai darbībai viņa strādā Latvijas Mākslas akadēmijā – ir profesore Tekstila katedrā. Ieva piedalījusies triennāļu un biennāļu izstādēs daudzās pasaules valstīs, kā arī rīkojusi personālizstādes Latvijā un ārzemēs. Mākslinieces darbi atrodas muzeju un privātajās kolekcijās, un viņa ir saņēmusi vairākas balvas gan par tekstilmākslu, gan grāmatu dizainu. Ieva: "Māksla joprojām piedāvā jaunas blīvuma dimensijas. Un izrādās, ka mani visvairāk interesē, kā parādīt vārdos grūti izsakāmās lietas par mums pašiem, par mums visiem, kas katrs sev apkārt radām bezgalīgi piesātinātu stāstu, notikumu un atmiņu telpu."

Loneliness

Vientulība

2015

polyethylene, author's technique, screen printing

polietilēns, autortehnika, sietspiede

102x131cm

Thinking about what “we” means, how to represent the density of thoughts and energy that fills our living space. Where and how does the individual and the personal become the public? How many individuals can change “collective opinion”?

At the same time, I realised that I feel most alone in large group of people.

Domāju par to, kas ir “mēs”, kā attēlot to domu un enerģijas blīvumu, kas piepilda mūsu dzīves telpu. Kur un kā individuālais un personīgais kļūst par kopīgo? Cik indivīdi spēj mainīt “kolektīvo viedokli”? Vienlaikus sapratu, ka visvientuļāk jūtos tieši lielā ļaužu pūlī.

Krista Leesi 1966

I operate in the border zone between art and design, using textiles as well as other materials and techniques. In my artistic practice, I connect historical pattern styles and common textile patterns with contemporary motifs and current themes. I am inspired by the ambiguity of language. Unexpected connections and interpretative possibilities, new systems of meaning, arise from translating or interpreting the untranslatable, whether it's textile vocabulary or everyday language. Intrigue or an element of surprise is what I aim to offer through my work.

Es darbojos uz robežas starp mākslu un dizainu, izmantojot gan tekstilizstrādājumus, gan citus materiālus un tehnikas. Savā mākslinieciskajā praksē es vienoju vēsturisko rakstu stilus un plaši pazīstamos tekstila rakstus ar mūsdienu motīviem un aktuālajām tēmām. Mani iedvesmo valodas neviennozīmīgums. Negaidītas sakarības un interpretācijas iespējas, jaunas nozīmju sistēmas, kas rodas, tulkojot vai interpretējot netulkojamo, – vai tā būtu tekstila leksika vai ikdienas valoda. Intriga un pārsteiguma elements ir tas, ko es tiecos piedāvāt savos darbos.

Photo: Marilyn Piirssalu

Photo Lisette Laanoja

Shit Happens

2021

Hand-knotted / wool, viscose

Vilna, viskoze

183 x 245 cm

... is something that can be said in general about everything that has been happening around us in recent years. My work, bearing the same title, was born as a collaboration between the city birds of Tallinn and the Nepalese hand-knotted carpet weavers. Although such a white blotchy pattern on the pavement might raise some concerns, this collective co-creation implies that there is still some hope.

... to varētu teikt vispārīgi par itin visu, kas pēdējos gados notiek mums apkārt. Mans darbs ar šādu nosaukumu radās, sadarbojoties Tallinas pilsētas putniem un Nepālas audējām, kas ar rokām pin paklājus. Lai gan tamlīdzīgs balts plankumains raksts uz bruģa varētu raisīt zināmas bažas, šis kolektīvais koprades darbs vedina domāt, ka joprojām pastāv jēlkāda cerība.

www.realybrasciai.com

[@gerdaliu](https://www.instagram.com/gerdaliu)

Gerda Liudvinavičiūtė

1993

Gerda Liudvinavičiūtė is a Lithuanian artist currently focused on the reimagination of human beings and other life forms. With degrees in product design, psychology, and health studies, she has merged all her knowledge into artistic research as PhD candidate in Design at Vilnius Academy of Arts. Gerda explores the vagus nerve, which she calls “a beast-like creature that controls us from within.” Through rituals that surround our bodies, the artist invites us to rethink the forms of human existence and life. She asks the question: how can we be sure that our thoughts are ours if most of our bodies are made up of non-human colonists and we are dependent on them?

Gerda Liudvinavičiūtė ir lietuviešu māksliniece, kas šobrīd fokusējas uz cilvēku un citu dzīvības formu pārstrukturēšanu. Ieguvusi grādu produktu dizainā, psiholoģijā un veselības zinātnē, viņa kā Viļņas Mākslas akadēmijas doktora grāda kandidāte dizainā ir apvienojusi visas savas zināšanas mākslinieciskās pētniecības vārdā. Gerda pēta klejotājnervu (nervus vagus), ko viņa dēvē par “zvēram līdzīgu būtni, kas kontrolē mūs no iekšienes”. Caur rituāliem, kas ieskauj mūsu ķermeņus, māksliniece aicina pārdomāt cilvēka eksistences un dzīves formas. Viņa uzdod jautājumu: “Kā mēs varam būt pārliecināti, ka mūsu domas ir mūsu pašu, ja lielāko daļu mūsu ķermeņa veido ne-cilvēku veidola kolonisti, kuru vadībai mēs esam pakļauti?”

VAGUS_XPLORE
Wandering Being
Klejojošā būtne

2024

copper, paper, wax, organic glass, oil
 Varš, papīrs, vasks, organiskais stikls, eļļa.
 125 x 40 cm

The Wandering Being series delves into our existence and the act of wandering in space, proposing that nerves can create new forms of life. VAGUS_XPLORE invites us to reimagine humanity through our stranger bodies. What would humanity and design look like if we were designing for the stranger beings within and around us?

Klejojošās būtnes sērijas iedziļinās mūsu eksistencē un klejošanas procesā, kas norit kosmosā, ierosinot, ka nervi spēj radīt jaunas dzīvības formas. VAGUS_XPLORE aicina mūs no jauna iztēloties cilvēci caur mūsu neparasto ķermeņu prizmu. Kā izskatītos cilvēce un dizains, ja mēs radītu dizainu svešādajām būtnēm, kas mīt mūsos un ap mums?

Depth of the Earth. Along the Northern Dream Paths

Collection: The Wandering Being

Zemes dziļums. Pa ziemeļu sapņu takām

Kolekcija: Klejojošā būtne

2025

Paper, copper, silver, Icelandic lava, diary.

90 x 130 cm

Papīrs, varš, sudrabs, Islandes lava, dienasgrāmata. 90 x 130 cm

The Wandering Being series delves into our existence and the process of wandering through the cosmos, suggesting that nerves have the ability to create new forms of life. Depth of the Earth. Along the Northern Dream Paths urges us to reimagine humanity through the prism of our strange dreams and environment.

“Every step must be taken with care to avoid being fused into one with sulfur. Wandering across lava plains, where the surface in some places is only about 5 cm thick, makes me feel as if I am crossing the Valley of Death—each step could be the last.”

Zemes dziļums. Pa ziemeļu sapņu takām

Kolekcija: Klejojošā būtne

Papīrs, varš, sudrabs, Islandes lava, dienasgrāmata. 90 x 130 cm, 2025.

Klejojošās būtnes sērijas iedziļinās mūsu eksistencē un klejošanas procesā, kas norit kosmosā, ierosinot, ka nervi spēj radīt jaunas dzīvības formas. “Zemes dziļums. Pa ziemeļu sapņu takām” mudina mūs no jauna iztēloties cilvēci caur mūsu savādo sapņu un vides prizmu.

“ Katrs solis man jāšper uzmanīgi, lai netiktu sakausēta vienā gabalā ar sēru. Klīšana pa lavas klajumiem, kur virsma dažviet ir aptuveni tikai 5 cm plāna, liek man sajusties it kā šķērsojot Nāves ieleju – katrs solis var būt pēdējais.”

www.aetollisaar.com

[@aetollisaar](https://www.instagram.com/aetollisaar)

Aet Ollisaar 1966

Aet Ollisaar is a textile artist and lecturer who lives and works in Tartu. She obtained her degree from the Estonian Academy of Arts in 1991 and has been working as a Professor and Head of the Department of Textile at the Pallas University of Applied Sciences since 2000. In her work, the author interprets the possibilities of weaving techniques and explores various found objects and their stories. In 2024 she received the prestigious Estonian art prize Kristjan Raud Art Award and has twice been named Textile Artist of the Year (2023, 2007). Aet Ollisaar has organized numerous solo exhibitions and participates in many exhibitions both in Estonia and abroad. Her works can be found in private and museum collections. Aet Ollisaar is a member of the Estonian Artists' Association and the Nordic Textile Art organization, and she has long been involved in organizing the activities of the Estonian Textile Artists' Association as a board member and chairperson.

Aet Ollisaar ir tekstilmāksliniece un pasniedzēja, kas dzīvo un strādā Tartu. 1991. gadā viņa ieguvusi grādu Igaunijas Mākslas akadēmijā un kopš 2000. gada strādā par profesori un Tekstila katedras vadītāju Pallas Lietišķo zinātņu universitātē. Autore savā darbā interpretē aušanas tehnikas iespējas un pēta dažādus atrastos priekšmetus un to stāstus. 2024. gadā viņa saņēma prestižo Igaunijas mākslas balvu "Kristjana Rauda mākslas balva" un divas reizes tika atzīta par Gada tekstilmākslinieci (2023, 2007). Aet Ollisaar ir rīkojusi vairākas personālizstādes un piedalās daudzās izstādēs gan Igaunijā, gan ārvalstīs. Viņas darbi atrodami privātajās un muzeju kolekcijās. Aet Ollisaar ir Igaunijas Mākslinieku asociācijas un Ziemeļvalstu Tekstilmākslas organizācijas biedre, kā arī valdes locekle un priekšsēdētājas lomā viņa ilgstoši iesaistās Igaunijas Tekstilmākslinieku asociācijas aktivitāšu organizēšanā.

There Were No Secrets Nekādu noslēpumu nebija

2019

105x155 cm

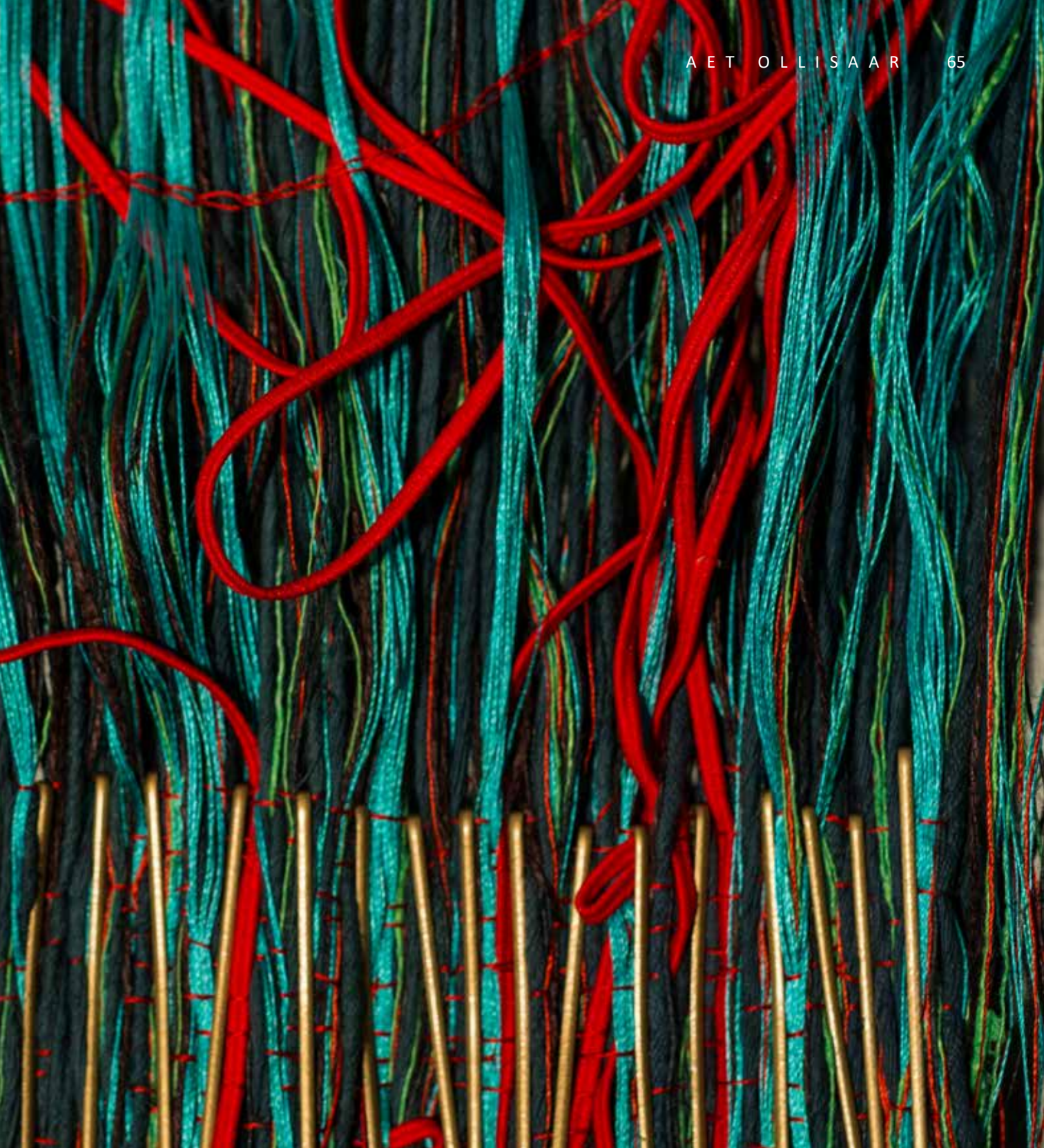
What are the rules and rituals for me? Can one be said to be more important to me than the other? Do I prefer one over the other? Rules are like supportive walls, floors and ceilings around me, it is good to be in this space. I do not feel oppressed by these boundaries, I need them around me. But sometimes they open and everything disappears... Then I remember the places I have been in my life, memories of lonely wanderings, meetings – all of this is recorded somewhere deep down. I only remember moments, spots of color, a beam of light, reflections. I look for them, but in vain. They fly past me without a trace, as if from a train window.

I think up rituals, smaller and larger, for myself and feel joy in them. I keep the ones that I long to experience again. I drag colorful warp threads onto the frame, dozens and dozens. Layer after layer. The anticipation is great. Everything comes back to mind.

Rules and rituals keep me balanced. Ko man nozīmē noteikumi un rituāli? Vai varu teikt, ka viens man ir svarīgāks par otru? Vai es dodu priekšroku vienam vai otram? Noteikumi ir kā balsti – sienas, grīdas un griesti ap mani. Un man ir labi atrasties to veidotajā telpā. Es nejutos apspiesta šo robežu dēļ, man ir nepieciešams, lai tās būtu ap mani. Bet reizēm šī aizsargmūra vārti paveras, un viss pazūd... Tad es atceros vietas, kurās savas dzīves laikā esmu bijusi, atmiņas par vientuļiem klejojumiem, tikšanās reizēm – tas viss kaut kur dziļās dziļēs ir saglabāts. Es atceros tikai mirkļus, krāsu plankumus, gaismas staru, atspulgu. Es tos meklēju, bet veltīgi. Tie, neatstājot pēdas, aizlido man garām – it kā raugoties no vilciena loga. Es izdomāju savus rituālus, mazākus un lielākus, un rodu tajos prieku. Es paturu tos, kurus alkstu piedzīvot vēlreiz. Uz rāmja es velku krāsainus pavedienus, desmitiem un desmitiem. Slāni pēc slāņa. Spēcīgas ir manas gaidas. Prātā atgriežas itin viss. Noteikumi un rituāli tur mani līdzsvarā.

Laima Oržekauskienė

1959

Laima Oržekauskienė Ore is one of the most compelling Lithuanian textile artists. She has established her creative principle of combining the classical and avant-garde, which is now being used by many textile artists. She is a professor of Vilnius Art Academy, member of the Lithuanian Artists' Association, Head of the Board of Kaunas Art Biennial. She has exhibited all over the world and has been nominated several awards: Lithuanian National Prize for Culture and Arts, Best Artist nomination at Art Vilnius 2015 Lithuania, Silver Medal, 15th Lodz international triennial of Tapestry. Poland etc. The works have been purchased by museums and collectors in Lithuania and abroad: National Museum of Lithuania, National M. K. Ciurlionis Museum of Arts (Kaunas), The Szombathely Art Gallery (Hungary).

Laima Oržekauskienė Ore ir viena no aizraujošākajām lietuviešu tekstilmāksliniecēm. Viņa ir iedibinājusi savu radošo principu, apvienojot klasiku ar avangardu, ko tagad jau piekopj daudzi tekstilmākslinieki. Viņa ir Viļņas Mākslas akadēmijas profesore, Lietuvas Mākslinieku asociācijas biedre, kā arī Kauņas Mākslas biennāles valdes vadītāja. Viņa ir piedalījusies izstādēs visā pasaulē un ir nominēta vairākām balvām: Lietuvas Nacionālā kultūras un mākslas balva, labākā māksliniece nominācijā Art Vilnius 2015 (Lietuva), Sudraba Medaļa, 15. Lodzas starptautiskā gobelēnu triennāle (Polija) u.c. Viņas darbus ir iegādājušies muzeji un kolekcionāri Lietuvā un ārvalstīs: Lietuvas Nacionālais muzejs, M. K. Čurļoņa Nacionālais mākslas muzejs (Kauņa), Zombateļas Mākslas galerija (Ungārija).

Water Ūdens

2024

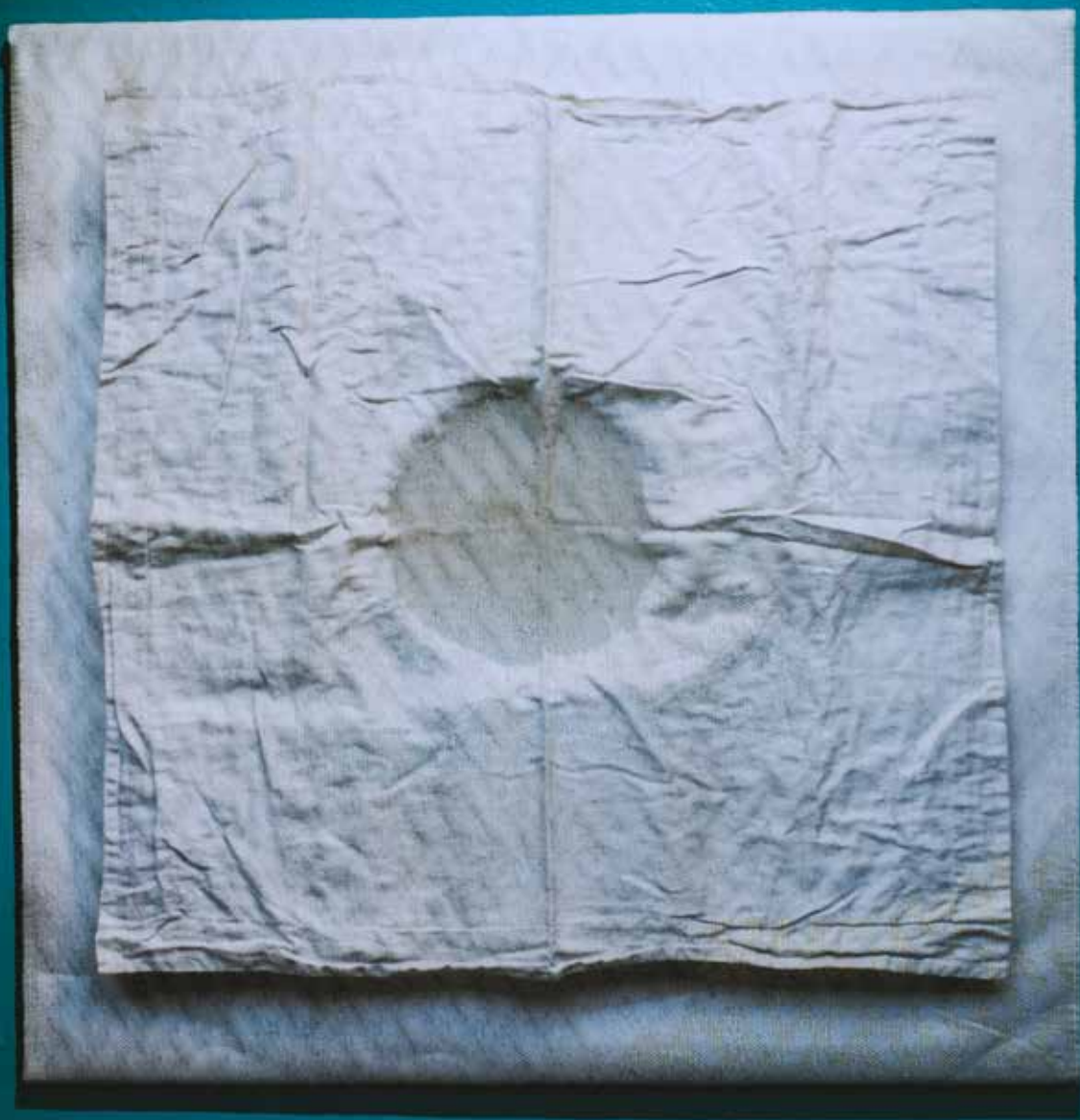
weaving, digital print /

Aušana ar rokām, digitālā druka, 1 daļa, 60 x 60 cm,

Water as a sign of the circulation of life becomes a reference to ritual offerings and a primordial reality, which requires these (self) sacrificial rites. On the surface of the tapestries, one can see the photographically detailed imprints of the fabric's folds—the creases, ripples, curves, seams, and joints. Once again, the all-encompassing abstraction and the infinite depth of the surface emerge. The planes merge and overlap, causing meanings to shift, urging the gaze to rise and fall, to dwell both in the depths and on the surface.

Text: Dr. Odeta Žukauskienė

“Ūdens kā dzīves ritējuma simbols kļūst par atsauci uz rituālajiem ziedojumiem un pirmatnējo realitāti, kuras atjaunošanai nepieciešami šie (paš)upurēšanās rituāli. Un visbeidzot, uz pašu gobelēnu virsmas var redzēt fotogrāfiski detalizētas audumu locījumu pazīmes, krokas, viļņošanās, izliekumus, šuves un savienojumus... Atkal un atkal uznirst visaptverošais abstraktums un bezgalīgais virsmas dziļums. Plaknes saplūst un pārklājas. Nozīmes mainās, mudinot skatienu pacelties un nolaisties, dzīvot gan dziļumā, gan virspusē.” Dr. Odeta Zukauskiene

Photos Lisette Laanoja

Photos Lisette Laanoja

Kadi Pajupuu 1963

Kadi Pajupuu is an inventor, textile artist, and a professor at Pallas University of Applied Sciences. The author is involved in organizing art projects, developing and promoting textile tools together with Marilyn Piirsalu at Kadipuu Ltd. She also designs books for the publisher SE&JS.

Inspiration from old written language from 17th-18th century Bible translations plays an important role in the author's work.

Kadi Pajupuu ir izgudrotāja, tekstilmāksliniece un Pallas Lietišķo zinātņu universitātes profesore. Autore piedalās mākslas projektu organizēšanā, kā arī kopā ar mākslinieci Marilyn Piirsalu uzņēmumā SIA "Kadipuu" viņa iesaistās tekstilinstrumentu izstrādē un to atpazīstamības veicināšanā. Viņa arī izstrādā dizainu izdevniecības "SE&JS" grāmatām. Zīmīga loma autores darbos ir iedvesmai no senās rakstu valodas, kas sastopama 17.-18. gadsimta Bībeles tulkojumos.

Railreed.ee

kadipuu.ee

**Like breath, like wind,
like smoke**
Kā elpa, kā vējš, kā dūmi
2023

MultiWeave, paper thread
MultiWeave, papīra diegs
116 x 58 x 38 cm

We share a life in this world
that is temporary and fleeting,
invisible like a breath, like the
wind, like smoke. I wove those
words into this structure.

Mēs dalāmies dzīvē šajā pasaulē,
kas ir īslaicīga un gaistoša,
neredzama kā elpa, kā vējš, kā
dūmi. Es ieaudu šos vārdus šajā
struktūrā.

Marilyn Piirsalu 1981

Marilyn Piirsalu is a graphic and textile artist. In her recent work, she is known for her tapestries with human figures, mostly depicted in a simple and sketchy style in everyday recognizable situations. The artist uses vertical composition surfaces, playing with the dynamic tension between the background and the silhouettes of the characters. When weaving the tapestries on the loom, she uses a RailReed - an adjustable reed, which enables to change warp density while weaving, creating “warpographic” elements in her works. Some embroidery is used to highlight the movement and airiness of outlines. The artist seeks a balance between the composition that is becoming visible row by row through the process of weaving, the jagged edges of robust color patches, and the wavelike warpographic design seemingly growing from the inside of the tapestry. Marilyn is a member of the Estonian Artists’ Association, the Estonian Textile Artists’ Association, and the Association of Estonian Printmakers.

Marilyn Piirsalu ir grafiķe un tekstilmāksliniece. Viņas jaunākajos darbos dominē gobelēni ar cilvēku figūrām, kas pārsvarā attēlotas vienkāršā, ieskicētā stilā, apspēlējot ikdienišķas ainas. Māksliniece izmanto vertikālas kompozīcijas virsmas, rotaļājoties ar dinamisko spriedzi starp fonu un tēlu siluētiem. Aužot gobelēnus stellēs, viņa izmanto RailReed - manuāli regulējams velku blīvuma šķiets. Lai izceltu kontūru kustību un gaisīgumu, dažviet darbos tiek izmantoti izšuvumi. Māksliniece meklē līdzsvaru starp kompozīciju, kas rindu pēc rindas kļūst redzama aušanas procesā, starp izteismīgo krāsu laukumu robainajām malām un viļņveidīgo velku dizainu, kas šķietami iznirst no gobelēna dzīlēm. Marilyn ir Igaunijas Mākslinieku asociācijas, Igaunijas Tekstilmākslinieku asociācijas un Igaunijas Grafisko dizaineru asociācijas biedre.

kadipuu.ee

[@marilyn_weaving](https://www.instagram.com/marilyn_weaving)

Balance I, II
Līdzsvars I, II
2024

Railreed, tapestry,
embroidery / wool,
cotton+polyester

Railreed tehnika,
gobelēns, izšūta vilna,
kokvilna+poliesters

85 x 275 cm

Balance I, II Līdzsvars I, II

Balance I and Balance II are woven narratives that depict a tale of children and their relationship with nature, finding balance within themselves and their surroundings. When rocks, trees, and clouds participate in the game as imaginary companions. When everyday life is filled with excitement and adventures. It is scary to think that in the next moment, the balance may be lost, the environment as we know it may thin out and be destroyed. Thus, our sense of belonging and trust in life are also at risk.

«Līdzsvars I» un «Līdzsvars II» ir stāsti par bērniem un viņu attiecībām ar dabu, meklējot līdzsvaru sevī un apkārtējā vidē. Kad akmeņi, koki un mākoņi piedalās spēlē kā iedomāti pavadoņi. Kad ikdiena ir piepildīta ar aizrautību un piedzīvojumiem. Bail iedomāties, ka jau nākamajā mirklī līdzsvars var tikt zaudēts. Vide, kādu mēs to pazīstam, var izretināties un tikt iznīcināta. Līdz ar to riskam ir pakļauta arī mūsu piederības sajūta un ticība dzīvei.

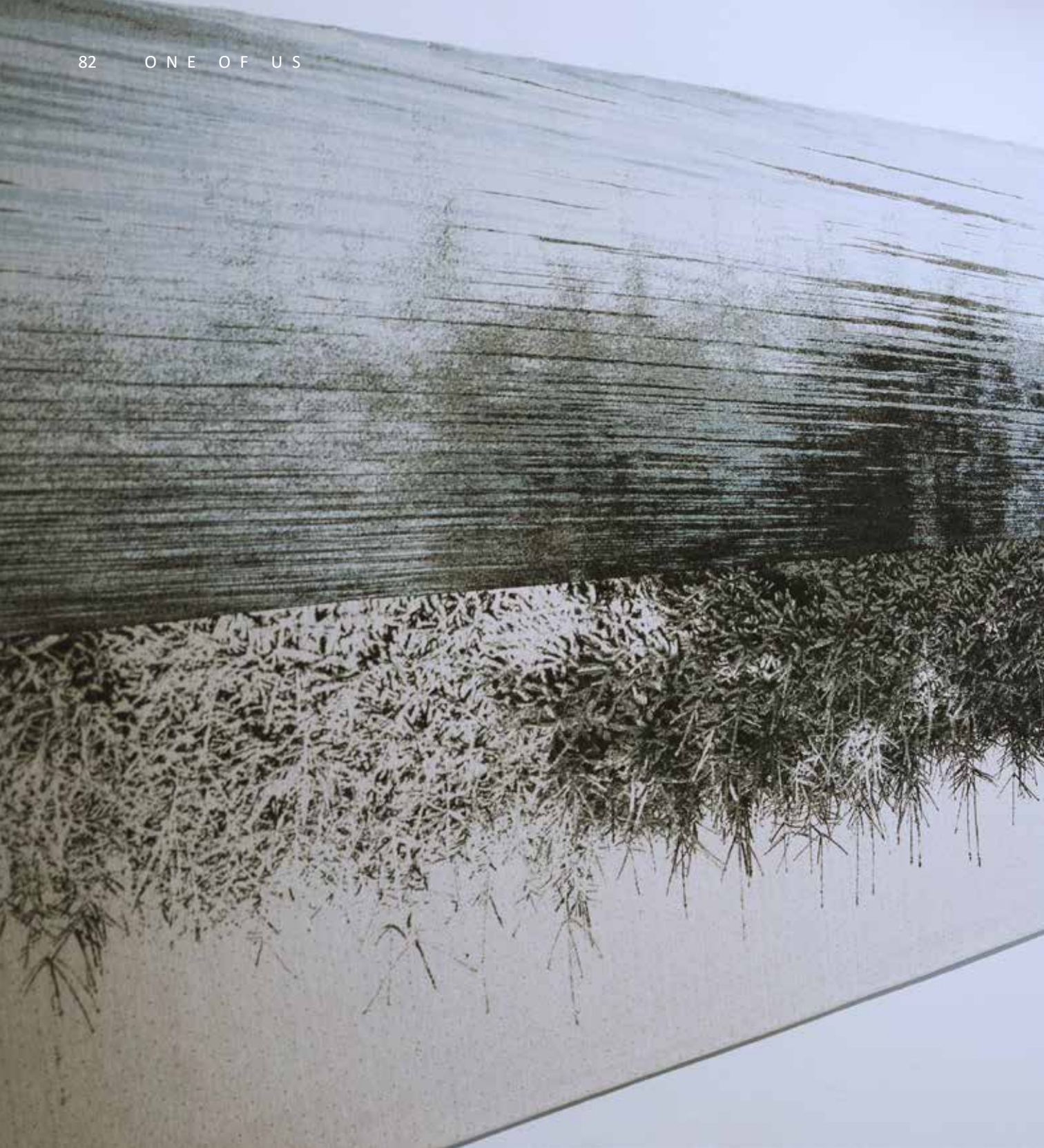

@monikagrasiene

Monika Žaltauskaitė Grašienė Žaltė 1975

Monika Žaltauskaitė Grašienė Žaltė creates meaningful visual stories, touching on sensitive topics of the present. This artist could be called a philosophizing master of computer jacquard technology, connecting textiles and media, creating installations. In her works, which are characterized by a conceptual approach to textiles, aesthetics and high quality of performance, a synthesis of traditional means of expression and modern performance technologies unfolds. The author's works are often based on sensitive, careful observation and reflection of a person and their life processes. Her works have been presented in various galleries and museums around the world: Poland, France, Great Britain, Belgium, Japan, etc. The works have been purchased by private collectors in Lithuania and abroad. The artist has received several awards: silver medal for the installation "Good Luck" at Riga International Textile and Fiber Art Triennial (2020); 1st prize for the installation "Network" at Contextile Biennial, Portugal (2020); the laureate of the LDS Gold Badge (2022); the best installation nomination for the work "Moon Sea" at Art Vilnius (2023).

Monika Žaltauskaitė Grašienė Žaltė veido jēgpilnus vizuālus stāstus, pieskaroties jūtīgām tagadnē aktuālajām tēmām. Šo mākslinieci varētu dēvēt par filozofējošu datorizēta Žakarda auduma aušanas tehnoloģijas meistari, kura veido instalācijas, vienojot tekstilizstrādājumus un medijus. Viņas darbos, ko raksturo konceptuāla pieeja tekstilizstrādājumiem, estētika un augsta veikuma kvalitāte, risinās tradicionālo izteiksmes līdzekļu un moderno tehnoloģiju sintēze. Autores darbu pamatā nereti ir emocionāla, rūpīga cilvēka un viņa dzīves procesu vērošana un refleksija. Viņas darbi ir izstādīti dažādās galerijās un muzejos visā pasaulē: Polijā, Francijā, Lielbritānijā, Beļģijā, Japānā un citviet. Viņas darbus ir iegādājušies privātie kolekcionāri Lietuvā un ārvalstīs. Māksliniece ir saņēmusi vairākus apbalvojumus: Sudraba Medaļu par instalāciju "Good Luck" Rīgas Starptautiskajā tekstila un šķiedras mākslas triennālē (2020); 1. vieta par instalāciju "Tīkls" Contextile biennālē, Portugālē (2020); LDS Zelta zīmes laureāts (2022); labākā instalācijas nominācija par darbu "Mēness jūra" Art Vilnius (2023).

Network

Tīkls

2019

Digital Jacquard weaving tapestry,
Cotton, Polyester.

Datorizētām Žakarda stellēm austa
tekstilija, kokvilna, poliesters.

68 x 510 cm

Network Tīkls

„Network“ is based on the connections of trees and humans, imagination and memory. From the mythological aspect fir trees have different meanings: it is the mother of all trees, that protects family from evil; the tree of eternity in Christmas etc. In Lithuania we have a tradition of spreading out fir branches on the paths after a person’s death. Also, we call the fir tree the protecting tree, which has a connection to a textile object – a woven sash in the women’s traditional costume. One incentive of creating this artwork is my family tradition of planting a fir tree for the young generation. This universal communication between nature and humans creates a strong network which belongs to this and another world and is important for the energy regeneration in the world.

Datorizētām Žakarda stellēm austa tekstilija, kokvilna, poliesters. 68 x 510 cm, 2019.

Mākslas darbs “Tīkls” ir balstīts uz koku un cilvēku saiknēm, iztēli un atmiņu. No mitoloģiskā aspekta eglei ir dažādas nozīmes: egle ir visu koku māte, sargā ģimeni no ļaunā, Ziemassvētkos tai piedēvēts mūžības koka simbolisms u.c. Lietuvā mums ir tradīcija pēc cilvēka nāves uz ceļa izklāt egles zarus. Mēs egli saucam arī citādi jeb par ietīšanas koku, kam ir saistība ar kādu konkrētu tekstila priekšmetu – austu jostu sieviešu tautas tērpos. Viena no motivācijām šī darba tapšanā ir manas ģimenes tradīcija stādīt egli katrai jaunajai paaudzei. Šī universālā saikne starp dabu un cilvēku veido spēcīgu tīklu, kas pieder gan šai pasaulei, gan nākamajai, kā arī ir svarīgs elements pasaules enerģijas atjaunošanā.

